

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15932

гр. София, 24.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разгледа дело номер **10888** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на Д. А. Т., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н. З., подадена чрез адв. Х. Г., съдържаща искане за изменение на Решение № 11838 от 25.03.2026 г., постановено по адм. дело № 10888/2025 г. по описа на Административен съд – София-град (АССГ), в частта за разносните. Представя заверено от банка ОББ извлечение от сметка за извършено плащане на 03.10.2025 г. на сумата от 1000 лева за адвокатски хонорар по Договор за правна защита № 138212. Иска се изменение на посоченото решение, в частта за разносните, като се присъди сумата от 511,29 евро, равностойността на платените 1000 лева.

Ответната страна не изразява становище по подаденото искане за изменение на решението в частта за разносните.

Настоящият съдебен състав приема, че искането за изменение на решението, в частта за разносните е процесуално допустимо, тъй като е направено в срок по чл. 176а, ал. 1 АПК, от страна по делото имаща правен интерес, като в хода на съдебното производство е представен и списък по чл. 80 ГПК.

Разгледано по същество е неоснователно.

От данните по делото се установява, че с Решение № 11838 от 25.03.2026 г., постановено по адм. дело № 10888/2025 г. по описа на АССГ, чието изменение в частта за разносните се иска, съдът е обявил нищожността на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004846 от 29.09.2025 г. на полицейски инспектор, Отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи и е осъдил Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. А. Т. сумата от 5,11 евро, представляваща заплатена държавна такса.

По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева съдът е приел, че в случая не е доказано плащане. Посочено е, че по делото е представен Договор за правна защита и съдействие № 138212 от 03.10.2025 г., от който става ясно, че сумата от 1000 лева е платена по банков път, но по делото липсват доказателства за извършено реално плащане на уговореното възнаграждение, поради което е приел, че в тази част искането за присъждане на

разноски се явява неоснователно по аргумент на т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ВКС, ОС на Гражданска и Търговска колегия.

Съгласно т. 1 от цитираното Тълкувателно решение № 6/2013 г. съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане и ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това.

В случая до приключване на устните състезания по делото не беше представено доказателство за извършено реално плащане на уговореното възнаграждение. Претендираните разноските могат да се присъдят само, когато е доказано плащането им още в съдебното производство. В случаите, при които е договорено заплащане по банков път, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането, до устните състезания в последното открито съдебно заседание.

Следва да се посочи, че събирането на доказателствата в съдебното производство приключва с постановяване на определението, с което съдът обявява края на съдебното дирене и дава ход по същество на спора. В мотивите на т. 11 от цитираното Тълкувателно решение № 6/2013 г. е посочено, че във фазата на устните състезания заявяването на нови искания, твърдения и събирането на доказателства вече е приключило. След тази фаза на процеса страните не могат да въвеждат нови искания, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса. По този начин се обезпечават приложението на основния принцип на равенството на страните - чл. 8 от АПК. В случая, видно от изготвения протокол от открито съдебно заседание, проведено на 11.03.2026 г., процесуалният представител на жалбоподателя - адв. Х. Г. е взел участие, но не е представил доказателства за реално плащане на претендираното адвокатско възнаграждение. Такива не са представени и в хода на съдебното производство, а представеното едва с молбата за изменение по чл. 176а от АПК банково извлечение по сметка, се явява несвоевременно представено, след приключване на последното съдебно заседание, поради което по аргумент на изложеното съдът не следва да го обсъжда.

С оглед на тези доводи, настоящият състав счита, че искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно, поради което следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 176а АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. А. Т., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н. З., направено чрез адв. Х. Г., за изменение на Решение № 11838 от 25.03.2026 г., постановено по адм. дело № 10888/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: